

tet det forekommer mig, at den Udtalelse, der foreligger i Motiverne, dog synes at lade skinte, at Bifaldet fra Kollegiets Side ikke har været saa ganske ubelt for begge Paragrafers Vedkommende.

Jessen: Med Hensyn til det af et æret Septemvirat til § 1 stillede Forslag skal jeg slutte mig til, hvad den ærede Minister har udtalt, og ikke forsøge paa nærmere at motivere, hvorfor jeg anser det for at være nødvendigt, at man, dersom den hele Bestemmelse skal have praktisk Virkning, beholder Udtrykket „stadig Virkfomhed“ i Lovforslaget, da det ikke paa anden Maade vil være muligt at ramme Kvaakalvere, der sædvanlig og meget ofte nu fremtræde som høist indsigtsfulde og tillige høist uegennyttige Mennesker, der kun for at gavne deres Medmennesker give Raad, men som dog, naar man ser nærmere til, i høj Grad mangle Uegennyttighed og Indsigt. Hvad Konen med Benedderen angaar, forekommer det mig at være ønskeligt, at hun, som jeg ikke tvivler paa er det Tilfælde at være meget uegennyttig, vilde aabenbare det Middel, hvorved hun kurerer sine Medmennesker; thi saa vilde de Mennesker, som lide af Benedder udenfor Bornholm, ogsaa komme til at nyde Godt af et saadant Raad; men det er i det Mærkelige ved disse indsigtsfulde Kvaakalvere, at man aldrig faar at vide, hvilke Midler de bruge, man faar ikke Leilighed til at undersøge, om saadanne Midler virkelig due eller ikke, de holdes hemmelige, og paa Uegennyttigheden har jeg nylig set et Exempel. Det var rigtignok en tydsk Specialist — jeg veed ikke, om han var en tydsk Celebritet — som kurerede de mest skaldede Hoveder for Mangel paa Haar, og jeg tror endog saa han tilbød at kurerer Koffertier, men i alt Fald tilbød han gratis at kurerer skaldede Hoveder, saa at de fik den fortræffeligste Haarvæxt, Alting gratis; men Sæmmeligheden var egentlig den, at, naar Vedkommende gik bort, spurgte han dem, efter paa det Bestemteste at have negtet at modtage Betaling, om de ikke skulde have Lyst til at kjøbe en lille Krukke Pomade; den indeholdt for 4 β . Svinefedt og kostede 4 preussiske Thaler. En saadan Virkfomhed udøvede han; for Diebliffet tror jeg, han er arresteret, fordi man har anset den for Bedrageri; men jeg tillæder ganske den ærede Dedsførs Ytringer om, at Humbergen bliver saa overordentlig fint uddannet, den Kunst at spekulere i Folks Laabelighed, som jo er den allerbedste Speculation; man kan gjøre, udvikler sig til en saadan Kunstferdighed, at man maa passe meget nøie paa i Straffeloven at anvende saadanne Udtryk, at man kan ramme de Folk, som efter Sandsynlighed trænge til at rammes. Jeg vil altsaa meget indstændigt bede om, at man ikke vil vedtage dette Forslag, hvorved Ordene „at udøve en stadig Virkfomhed“ skulle gaa ud. Jeg maa imidlertid tilstaa, at det egentlig ikke

var dette, der bevægede mig til at tage Ordet; men det var det Forslag, for hvilket jeg har faaet, hvad jeg vil kalde en farlig Sympathi, nemlig det, som er stillet af det ærede 5te Medlem for Kjøbenhavn (Ploug), angaaende Reciprociteten. Den høitærede Minister har udtalt sig meget fyldig og udtømmende om dette Spørgsmaal og har vistnok fra sit Standpunkt ganske Raet; men jeg kan i det Mindste ikke stille mig paa det samme Standpunkt lige overfor dette Spørgsmaal som den høitærede Minister. Den høitærede Minister gaar stadig ud fra, at det vil være et Savn for vort Land og vort Folk, om Celebriteter fra Udlandet ikke skulde have Adgang til at komme hertil og gjøre deres Kundskaber nyttige for Befolkningen. Dersom jeg troede paa, at der vilde komme saadanne Celebriteter, saa var det en anden Sag; thi Specialisterne vil jeg vent forbigaa, de komme jo ind under en anden Paragraf, de kunne jo altid reddes; dersom der er Nogen, der kurerer specielle Sygdomme og vil virke i den Retning her i Landet, kan jo den høitærede Minister altid skaffe dem Adgang her til at gavne det danske Folk. Men hvad disse Celebriteter angaar, som skulde udøve almindelig Lægevirkfomhed, tvivler jeg meget paa, at Saadanne ville drage her op til Landet for det danske Folks Skyld. Jeg tror, at, dersom de virkelig have en Celebritet, der hviler paa et fornuftigt Grundlag, ville de hellere blive hjemme paa det store Marked, hvor denne Celebritet betales med langt flere Rigsmynter, end vi betale med Kroner. Det tror jeg er sikkert, at dem behøve vi ikke at vente paa; men hvad jeg tror ogsaa er sikkert, er, at disse Celebriteter slet ikke savnes her; jeg tror, at den medicinske Videnskab her staar lige saa høit som i andre Lande, og at vort Folks Lær meget vel kan fyldestgøres ved de Celebriteter, vi udvikle gennem Videnskabeligheden herhjemme. Hvad der derimod savnes, er en større Kreds ved Landets indskrænkede Grændser til at gjøre den store Videnskabelighed frugtbringende i, som virkelig her opnaas af dem, der hengive sig til dette meget langvarige og kostbare Studium; der trænges til et større Omraade, paa hvilket dette Studium kan bringe Frugt for dem, der hengive sig til det. Vi have jo et meget stort Antal Læger i Forhold til andre Lande og i Forhold til Befolkningen, og alle disse Læger have gjennemsnitlig anvendt, laant anslaaet i det Mindste, 7 Aar paa dette Studium, fra den Tid, da de indkom til Universitetet. De maa jo først tage Filosoficum, saa den naturvidenskabelige Forberedelsesexamen, og derefter varer det mindst 5 Aar, inden de faae Embedsexamen; saa skulle de paa Fødselsstiftelsen, og saa skulle de paa Hospitalet, saa at den Tid, der medgaar for at tage Examen, varer gjennemsnitlig 7 Aar; og jeg vil sige til det ærede Medlem her ligeoverfor (S. Pederfen), at det ærede Medlem kan være ganske rolig for, at